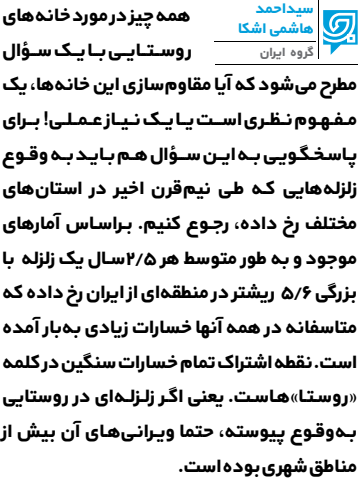

تعیین تکلیف

حریم ۶۰ متر دریا

تا سال ۱۴۱۰ تمام واحدهای مسکونی باید بهسازی شوند

ساختمان سازی روستایی بنا شده است. همین موضوع مهر تاییدی است بر توجه ویژه به مقاومت سازی و بهسازی سکونتگاه های روستایی که سال هاست در مordan صحبت می شود اما اقدام عاجل و جهادی برای عملیاتی کردن و به نتیجه رساندنش صورت نمی گیرد.

برای مقاوم نبودن بسیاری از بناها و ساختمان‌ها، همین بس که به بزرگ‌های اخیر در ایران مراجعه کنیم. در زلزله‌های ۵ و ۶ ریشتری در روستاهایی که سقف پیش از نیمی از خانه‌ها فرو ریختند تا زلزله‌های ۶ ریشتری که بتن و آهن و آجر ساختمان‌های شهری را هم پایین آورد. این یعنی تعداد زیادی از ساختمان‌ها عملاً در لرزه‌ای خوبی ندارند. دلیل این امر را هم باید در نبود قوانین

[illegible][illegible]

برای حل جدول اعداد باید در هر مربع کوچک تر ۳ در ۳ هیچ عدد تکراری وجود نداشته باشد. همچنین هیچ عددی در یک سطر یا ستون مربع بزرگ ۹ در ۹ تکرار نشده باشد.

[illegible]

ሥ	፩		፲	፯		፱	፶
፲			፱				፳
፳	፱		፶	፻		፺	፻፲

6			8	7	4								5	7	2			1			
			5		3			5		2			9		8						
								8	1	9											
9	5		3		2		8	6				7	9		8	5		1	4		
1				4				7						1			9			2	
4	6		9		7		2	1						4	6		2		3	9	8
			1		9																
3			7	5	6			8				3			5	4	6		9		

گردشگری آخر هفته

بازار قزوین شامل مسجدالنبی، سرای سعدالسلطنه، سرای وزیر، سرای قیصریه، سرای حاج رضا، سرای رضوی و تیمچه‌های روباز و سرپوشیده می‌شود که زیبایی‌های آن ارزش چند بار دیدن را هم دارد.

بازار قزوین یکی از زیباترین بازارهای تاریخی ایران است که به واسطه هنر معماری خیره‌کننده‌اش، تصویری از گذشته را در برابر چشمان می‌گذارد. واقع، این بازار میراث تاریخی، فرهنگی و اقتصادی شهر به شمار می‌رود. در دوره صفویه و پس از انتخاب این شهر به عنوان پایتخت، ساخت وسازهای عظیمی طی «۵۰ سال در آن صورت گرفت. در همان زمان میدان بزرگی به نام بازار در قزوین ساخته شد که اکنون اثری از آن باقی نمانده است.

کاروانسرای سعد السلطنه یکی از زیباترین و مشهورترین بناهای تاریخی قزوین است که قدمت آن به زمان ناصرالدین شاه قاجار می‌رسد. این سازه تاریخی با نام‌های دیگری همچون سرای سعد السلطنه، سرای سعیدی و بازارچه سعد السلطنه نیز شناخته می‌شود. علاوه بر این، گفته شده است که کاروانسرا در محل میدان چوگان در دوره صفویه (میدان سعادت) ساخته شده بود و از همین رو به آن سرای سعادت نیز می‌گفتند. این سرای با مساحت ۲۲ هزار متر مربع در گذشته به عنوان یک سرای بازرگانی مورد استفاده بود و امروزه بزرگ‌ترین کاروانسرای داخل شهری ایران و یکی از ۳۸ بنای منتخب میراث فرهنگی کشور به حساب می‌آید و از لحاظ معماری جزو مسلمان‌ترین آثار دوره قاجاریه و محسوب می‌شود. ساختمان کاروانسرا بر سقف حلقه‌ای است که در چهار ضلع حیات دارد. چهار ایوان به چشم می‌خورد. طاق نمای ایوان‌ها آجرکاری و صورت‌های اخیان‌ها همین‌به‌هم چهره‌قلع‌نمای‌کاری است.

واوسط سال گذشته بود که مدیرکل مسکن روستایی بنیاد مسکن با اشاره به این که نیمی از واحدهای روستایی کشور نوسازی شده، گفت: «خانه‌هایی که مقاومت‌های زیر و زلبه و سیل‌های اخیر کوچک‌تنی آسیب دیده و در تخریب‌ها مربوط به واحدهای خشت و گلی و فرسوده است، به گفته حمیدرضا سپهری تا سال ۱۴۰۵ طبق برنامه ۷۰ درصد واحدهای مسکونی روستایی مقاوم‌سازی می‌شود. ضمن این که کیفیت ساخت‌وساز در روستاها باید وزارت راه و شهرسازی و سازمان نظام مهندسی، بسیار بالا رفته است، در پرداخت تسهیلات ساختی نیز مرحله به مرحله تسهیلات آزاد می‌شود. علاوه بر این، نظارت بر حسن اجرای نظام مهندسی نیز در مراحل مختلف پیشرفت کار زیر نظر دارد و حق الزحمه مهندسان نیز مرحله به مرحله پرداخت می‌شود. چند ماه بعد از خرف‌های آقای معاون، این بار رئیس بنیاد مسکن انقلاب اسلامی اعلام کرد که «براساس افق ۱۰ ساله، تا سال ۱۴۱۰ باید تمام واحدهای روستایی، در روستاها، مقاوم‌سازی و بهسازی شود» اما با گذشت یک سال، همکاری نکردن بانک‌ها و روند کندی که پرداخت تسهیلات دارد، چنین استنباط می‌شود که هنوز سال‌های سال باید منتظر شد تا تمام خانه‌ها مقاوم شود، هر چند نمی‌توان برای هر مقاومتی هم حساب کرد، اگرچه نیکزاد گفت: «ایران کشوری زلزله‌خیز است و وضعیت نامناسب خانه‌های مسکونی در برخی روستاها، تهدید جدی برای مسکن و زندگی مردم است. بر این اساس همه باید برای مقاوم‌سازی خانه‌های روستایی، اقدام کنند. هیچ مسئولی حق ندارد فرصتی که برای بازسازی و مقاوم‌سازی واحدهای مسکونی روستایی ایجاد شده، استفاده نکند و باید از حداکثر ظرفیت‌های استانی و همچنین بانک‌های مقاوم استفاده کند.» به گفته این مسئول، باید با مقاوم‌سازی خانه‌های روستایی از بروز فاجعه در زمان وقوع حوادث جلوگیری کنیم تا در این مواقع افسوس اقدامات انجام‌شده داشته باشیم.

مسجد جامع قزوین یا مسجد جامع عتیق از بزرگ‌ترین و قدیمی‌ترین مساجد ایران و یکی از اماکن دینی قزوین است که سال ۱۹۲ هجری قمری به فرمان هارون الرشید ساخته شد. این مسجد شگفتی‌های معماری دوران مختلف تاریخ را به نمایش گذاشته و روایت‌هایی از دوران بنی عباس تا قاجار را در خود جای داده است. عالی‌ترین معماری ایرانی-اسلامی را می‌توان در گنبد بسیار زیبای مسجد مشاهده کرد. مناره‌های کاشکاری و صحن‌های آن مشاهده کرد. هرچانه بایدید به مسجد جامع قزوین بداند:

مسجد جامع یکی از پنج مسجد بزرگ ایران به شمار می‌رود که پس از ورود دین اسلام به ایران ساخته شد. این سازه تاریخی در ردیف نخستین مساجد چهار ایوانی ایران قرار دارد و مهم‌ترین و زیباترین ایوان آن، ایوان جنوبی است. مسجد جامع تا قبل از دوره صفوی بسیار کوچک و حتی تک‌ایوانی بود. گنبد سلجوقی، طاق هارونی، مناره‌های مرتفع و کتیبه‌های چشم‌نواز از جاذبه‌های حیرت‌انگیز این مسجد تاریخی است.

تاریخی ایران است که محلی ایده‌آل برای علاقه‌مندان به تاریخ و در قرن ۵ هجری قمری مقرر حسن صباح، بنیانگذار دولت اسماعیلیان و بنای نظامی او شهرت زیادی پیدا کرد.

و حسن صباح به عنوان رئیس آن گره خورده است و گفته می شود حسن صبحی کرد و به امور رهبری می پرداخت. طبق اسناد تاریخی، در عصر صفوی چند کاوش های باستان شناسی نشان می دهد که این محل فقط زندان

ی خاصی بوده است.
نگاه است و به خاطر ساختار دفاعی اش، تنها ورودی آن در انتهای ضلع
مقدق و ساخت برج دیده بانی از قلعه محافظت می کردند.

سجاد مرسلی | گروه ایران

توسعه روستایی به معنی راهبردی،
برای بهبود زندگی اجتماعی و

اقتصادی روستایان است.

توسعه به معنای فقرزدایی در روستاهاست و این امر با افزایش تولید و ارتقای بهره‌وری در چنین محیط‌هایی میسر می‌شود. بنابراین برای توسعه یا نوین‌سازی جوامع کوچک، آنها را از انزوای سستی بیرون آوردن با اقتصاد ملی عجین شود.

برهه‌های زمانی و مکانی و اهداف کلان توسعه در اغلب کشورهای توسعه‌یافته، به‌کارگیری و گسترش فعالیت‌های شهری است. توسعه و عمران روستایی در چند دهه اخیر همواره یکی از دغدغه‌های اصلی پیشرفت در ایران و بیشتر کشورهای در حال توسعه بوده است. کارشناسان معتقدند اغلب کشورهای به دلیل ارائه الگوهای متنوع چندان در توسعه روستایی موفق نبوده‌اند زیرا این کار برای آنان همانند یک برنامه اهریبردی به نظر نمی‌رسد. بنابراین، نیازهای اساسی و توزیع بهینه منافع از توسعه ملی است.

به همین دلیل هنوز سهم جوامع روستایی جهان سوم از توسعه و پیشرفت بسیار اندک است و اکثر فقرای این کشورها یا در روستاها به سر می‌برند یا شهرنشینانی عمدتاً حاشیه‌نشین یا منشأ روستایی هستند.

در ایران هم برداشت برخی مسئولان از توسعه روستاها، ارائه خدمات برای حداقل‌های زندگی است. بر همین اساس، برق دار شدن یا راه‌سازی را به نام پیشرفت روستا عنوان می‌کنند اما به این نمی‌اندیشند که نیروی کار به دلیل محرومیت از روستا کوچ کرده و کشاورز و دامدار با زدن دست دادن، شغلش به شهرهای همجوار مهاجرت می‌کند.

گذری به روستاهای مختلف نشان می‌دهد کشاورزی در این مناطق به صورت سنتی انجام می‌شود و به تبع بهروری پایین، راه‌های دسترسی به زمین‌های زراعی اغلب دشوار و برای تأمین سوخت مورد نیاز زندگی و کشاورزی دارای مشکل هستند. در برخی مناطق، روستاییان از راه دسترسی که از آن به عنوان نخستین محور توسعه یاد می‌کنند محروم‌اند. حالا مشخص می‌شود توسعه روستایی تنها محدود به یک نهاد و دستگاه اجرایی نمی‌شود و تمام بخش‌ها و زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و حتی محلی را شامل می‌شود. وقتی به توجه به روستاهای افزایش یابد، کم‌کم مهاجرت‌ها قوت می‌گیرند. مهاجرت گسترده روستاییان به شهرها باعث کم‌رنگ شدن فرهنگ کار و تلاش و تولید می‌شود. مهاجرت به شهرهای بی‌کارکرد، دام بزرگی برای دور کردن روستاییان از کار و کوشش مولد، باورهای دینی و فضایل اخلاقی و کسانند آنها به مصرف و مشاغل غیرمولد و دراز‌شان و احترام یک تولیدکننده و شخصیت احترام‌برانگیز کشاورز و امدادان می‌کند. متأسفانه خالی شدن روستاها از سکنه باعث می‌شود چراغ مناطقی که نه تنها نان شهری، بلکه آب آنها را نیز تأمین می‌کند، کم‌کم خاموش شود. خاموشی چراغ‌ها به معنی از بین رفتن روستاها نیست، بلکه همین شهری‌ها به سمت مناطق خوش آب و هوا و بدون دود و شلوغی هجوم برده و بایلاسازی و تبدیل بیانات به خانه‌های برای تفریح و تفرج، زمین‌هایی که روزی به منظور کشت و تولید محصول و تضمین امنیت غذایی کشور مورد استفاده قرار می‌گرفت از خشک و بی‌درختان و گیاهان مثمر، آهن و آجر و بتون می‌کارند.